

det kunde være paa Tide at træffe Lovordnede Foranstaltninger med Hensyn til, hvorledes der skal forholdes. Naar der vedbliver at eksistere saadanne Forhold, mon det da ikke kunde være paa Tide at revidere Kolonialloven af 27de November 1863, hvis Forudsætninger have viist sig at være fuldstændig bristede. Jeg tror ikke, at Mindretallet har hyderligere Bemærkninger at gjøre til dette Punkt. — Med Hensyn til Posten under Sorø Akademi skal jeg bemærke, at da Statsrevisionen ikke har udviklet, hvad den egentlig har at paaante, har jeg ikke fundet Anledning til paa dette Punkt, saaledes som Betænkningen er affattet, at gjøre nogen afgivende Mening gjældende.

Ordføreren (Rump): Jeg skal i Anledning af, hvad der er fremkommet fra det ærede Mindretals Side, gjøre nogle faa Bemærkninger. Jeg skal ikke følge det ærede Mindretal paa dets lange Udsvilgning tilbage til 1848 og den grundlovgivende Rigsdag samt til, hvad der er blevet sagt af forskjellige Politikere og forskjellige Skrifter. Jeg tror i det Hele taget ikke, man kan tillægge den Slags Udtalelser den Betydning, som Mindretallet gjør, allerede af den Grund, at disse Udtalelser maa ses i Belysning af de Forhold og Forudsætninger, under hvilke de ere fremkomne. Jeg tænker ikke, at man let vil falde paa at modsig mig, naar jeg udtaler, at man kan anse det som givet, at man den Gang, de citerede Udtalelser fremkom, ikke har forudsat, at Forholdene skulde udvikle sig saaledes her hjemme, at et stort politisk Parti ikke skulde tage i Betænkning at stille sig saaledes til Finantslovsbehandlingen, som Mindretallets Meningsfæller have gjort, saa at man endogsaa gjentagne Gange har set den afbryde Behandlingen af Finantslovene og til andre Tider med bestemt Forsæt behandle dem saaledes, at man vidste, de vilde være uacceptable for dette Thing. Derved er der fremkommet ekstraordinære Forhold, som ikke vare forudsatte den Gang, hvad der gjør, at man heller ikke kan tillægge disse Udtalelser den Betydning, som det ærede Medlem gjør. Jeg skal dog dvæle et Øieblik ved en enkelt af de fremkomne Udtalelser, og det er Mindretallets Henvisning til de Udtalelser, som ere fremkomne fra afdøde Professor Holcks Side, Udtalelser, som jævnlige ere blevne paaberaabte. Han citerede Stedet, hvor de fandtes, men han skulde have læst noget videre; thi Prof. Holck indtager i Virkeligheden en noget anden Stilling med Hensyn til Spørgsmaalet om provisoriske Bevillinger end den, Mindretallet vil udlede af det Oplæste. Mindretallet vil nemlig

senere hen se, at Professor Holck i det citerede Skrift udtaler, at han vel mente, at egentlige Finantslove ikke kunde gives som foreløbige, hvorimod han antog, at foreløbige, midlertidige Bevillingslove kunde gives, naar Nødvendigheden krævede det. Men naar man vil se hen til de to foreløbige Love, paa Grundlag af hvilke det foreliggende Statsregnskab er opgjort, have de netop begge Karakteren af foreløbige midlertidige Bevillingslove. De ere affattede paa lignende Maade, som de midlertidige Bevillingslove tidligere have været affattede, idet de udtale, at de ere bestemte til at gjælde, indtil der ad ordinær Vej maatte være givet en sædvanlig Finantslov. Dette, mener jeg, bør fremdrages paa Grund af den Maade, hvorpaa afdøde Professor Holcks Navn tidt benyttes. Man kan altsaa ingenlunde uden videre tage ham til Indtægt specielt med Hensyn til det foreliggende Statsregnskab, naar der spørges om dets Godkendelse. — Det ærede Medlem kom noget ind paa, hvad Mindretallet har omtalt i Betænkningen, nemlig Spørgsmaalet om, hvad der kan staa i foreløbige Finantslove, naar man endelig vil acceptere dem. Mindretallet siger: „Selv om man med Flerpartallet og de tvende Statsrevisorer . . . havde den Opfattelse, at foreløbige Finantslove grundlovmæssigt kunde udstedes, kunde denne Besoielse dog ikke gaa videre end til“ o. s. v., hvorefter han saa henviser til Indholdet af den foreløbige Lov af 12te Mai 1853. Jeg maa oprigtig talt sige, at det forstaar jeg ikke. Naar man først tænker sig — som han siger — at man grundlovmæssigt kan give foreløbige Finantslove, hvad kunne de saa indeholde? Selvfølgelig hvad en Finantslov kan indeholde. Andet Svar kan der ikke gives paa den Ting. Den Omstændighed, at tidligere foreløbige Finantslove eller midlertidige Finantslove eller foreløbige midlertidige Finantslove — hvad man nu vil kalde dem — have havt et noget andet Indhold, beviser jo aldeles Intet med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt de, naar det tidligere Indhold ikke længer viser sig tilstrækkeligt, saasom naar saa ekstraordinære Forhold fortsættes fra det ene Aar til det andet, skulde have det samme eller et andet Indhold. Hvad skulde der være til Hinder for, naar man først anerkjender foreløbige Finantslove, at man saa kan give dem det Indhold, som Finantslove kunne have. Og hvad angaar midlertidige Finantslove, vil der ikke være Noget til Hinder for, at Rigsdagens Afdelinger blive enige om et andet Indhold end det, man hidtil har været enig om, og saa Kongen stadfæstede det. Vil det